1ο μέρος εργασίας του μαθήματος «Σχεδιασμός Ενσωματωμένων Συστημάτων» Ομάδα 10

Φοιτητές:

Ηλίας Παπαδέας 56989 Χριστόφορος Σπάρταλης 56785

Table of Contents

Εισαγωγή	2
Υψηπερατό φίλτρο στην επεξεργασία εικόνας	2
Πίνακας δεδομένων	5
Μέγεθος	
Αριθμός Προσπελάσεων	5
1. Loop Unrolling	6
Θεωρητικό σκέλος	6
Παρατηρήσεις	6
Συμπέρασμα	7
2. Loop Fusion-Fission	7
Θεωρητικό σκέλος	8
Παρατηρήσεις	8
Συμπεράσματα	
3. Loop Interchange	10
Θεωρητικό σκέλος	
Παρατηρήσεις	11
Συμπεράσμα	
4. Loop Tiling	12
Θεωρητικό σκέλος	
Παρατηρήσεις	
Συμπεράσματα	
5. Loop Collapsing	
Θεωρητικό σκέλος	
Παρατηρήσεις	18
Συμπεράσματα	
6. Loop Inversion	
Θεωρητικό σκέλος	
Παρατηρήσεις	
Συμπεράσματα	
Βιβλιογραφία	

Εισαγωγή

Η παρούσα εργασία επαφίεται στη βελτιστοποίηση των βρόγχων επανάληψης που χρησιμοποιούνται για την επεξεργασία μιας εικόνας. Πιο συγκεκριμένα η διαδικασία που επιτελείται στην παρούσα εργασία είναι η υλοποίηση ενός υψηπερατού φίλτρου επεξεργασίας εικόνας σε γλώσσα προγραμματισμού C.

Η εργασία αποτελείται από μία σύντομη αναφορά/ περιγραφή σχετικά με τη λειτουργία και τη χρήση του φίλτρου, από την εξέταση του πίνακα δεδομένων και από 6 επιπλέον ενότητες. Κάθε ενότητα πραγματεύεται μία συγκεκριμένη τεχνική βελτιστοποίησης. Κάθε ενότητα διαρθρώνεται από 3 μέρη: μία θεωρητική προσέγγιση της τεχνικής βελτιστοποίησης, τα αποτελέσματα του armulator και τις παρατηρήσεις μας επ' αυτών και τέλος τα συμπεράσματα μας.

Υψηπερατό φίλτρο στην επεξεργασία εικόνας

Στην επιστήμη της Ψηφιακής Επεξεργασίας Εικόνας, γίνεται χρήση υψηπερατών φίλτρων για την ανάδειξη και τον τονισμό των λεπτομερειών μιας εικόνας. Με άλλα λόγια, το υψηπερατό φίλτρο στην επεξεργασία εικόνας εφαρμόζεται στο sharpening της εικόνας, μέσω αύξησης του contrast των άκρων (edges). Για να το πετύχουμε αυτό, χρησιμοποιούμε μια μάσκα που αποτελείται από ένα μείγμα θετικών και αρνητικών συντελεστών. Οι θετικοί συντελεστές τοποθετούνται στο κέντρο, ενώ οι αρνητικοί κατανέμονται στην περιφέρεια. Επιπλέον, το άθροισμα των συντελεστών στη μάσκα που χρησιμοποιήθηκε είναι ίσο με μηδέν. Όταν η μάσκα εφαρμόζεται σε μια περιοχή σταθερής ή αργά μεταβαλλόμενης φωτεινότητας, το αποτέλεσμα θα είναι μηδέν ή κοντά στο μηδέν.

Παρ' όλα αυτά, στις περιοχές γρήγορα μεταβαλλόμενης φωτεινότητας, το αποτέλεσμα θα είναι μεγάλος αριθμός, θετικός ή αρνητικός, μιας και η μάσκα περιέχει και θετικούς και αρνητικούς συντελεστές. Συνεπώς, οι τιμές που προκύπτουν πρέπει να βρίσκονται στο διάστημα [0,255]. Το 0 τοποθετείται στο μέσο της κλίμακας, δηλαδή στο 127. Αυτό σημαίνει πως οι αρνητικές τιμές κλιμακώνονται στην περιοχή [0,127], ενώ οι θετικές στην περιοχή [128,255]. Στις αρνητικές αντιστοιχούν οι σκοτεινοί τόνοι, ενώ στις θετικές οι φωτεινοί τόνοι.

Η υλοποίηση του κώδικα έγινε σε γλώσσα C. Χρησιμοποιήθηκε το εξής φίλτρο από το βιβλίο του κ. Παπαμάρκου, Ψηφακή Επεξεργασία και Ανάλυση Εικόνας:

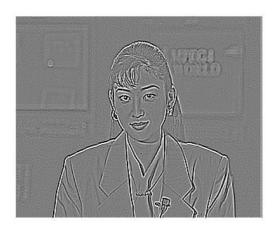
```
// int highPassFilter [3][3] = {{-1, -1, -1}, 
// 
{-1, 8, -1}, 
// 
{-1, -1, -1}};
```

Οι αλγόριθμοι που αναπτύχθηκαν μελετήθηκαν ως προς το χώρο και το χρόνο που απαιτούν στο λογισμικό Metrowerks CodeWarrior for ARM Developer Suite v1.2 και στο AXD Debugger.

Η εικόνα που επεξεργαστήκαμε είναι η akiyoy.yuv:

Με την εφαρμογή της μάσκας, η εικόνα που εξάγαμε είναι η εξής:

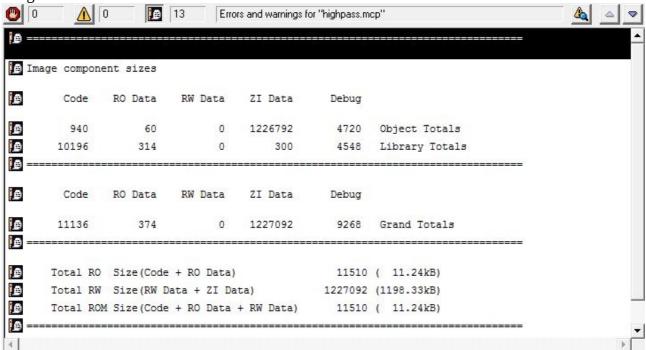
Το τελικό αποτέλεσμα, μετά από sharpening της εικόνας θα ήταν το ακόλουθο (δεν υλοποιήθηκε στις τεχνικές βελτιστοποίησης):

Ουσιαστικά, είναι ο συνδυασμός της αρχικής-μη επεξεργασμένης εικόνας με τη μάσκα. Δηλαδή η πρόσθεση της μάσκας πάνω στην αρχική εικόνα

Αποτελέσματα του armulator για τον αρχικό κώδικα (highpass.c):

Image comonent sizes:

• RO data (Read Only data): Δεδομένα των οποίων την τιμή δεν μπορώ να μεταβάλλω. Για παράδειγμα οι σταθερές. Δηλαδή:

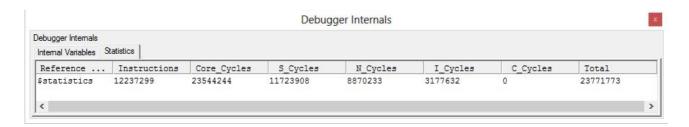
```
#define N 288 /* frame dimension for QCIF format */
#define M 352 /* frame dimension for QCIF format */
#define filename "akiyoy.yuv"
#define finalfilename "akiyo_high_y.yuv"
```

- RW data (Read/ Write data): Δεδομένα τα οποία μπορώ και να τα διαβάσω και να τους αναθέσω τιμή.
- ZI data (Zero Initialized data): Είναι οι global μεταβλητές. Τα δεδομένα τα οποία είναι έξω από τη main. Αυτά με το που «κατέβουν» στον μικροεπεξεργαστή θα πάρουν τιμή μηδέν. Για παράδειγμα:

```
int current_y[N][M];
int temparray[N+2][M+2];
int newtemparray[N+2][M+2];
int i,j;
```

• Code: Πρόκειται για τον κώδικά μας, οποίος καταλαμβάνει έναν συγκεκριμένο χώρο στη μνήμη.

Debugger Internals Statistics:

- Core_Cycles: Οι κύκλοι στον επεξεργαστή.
- S_Cycles (Sequential Cycles): Πλήθος κύκλων που προχωράμε σειριακά.
- N_Cycles (Non-Sequential Cycles): Όταν προχωράμε και χρειάζεται να μην εκτελεστεί ακολουθιακά η εντολή (π.χ. έχω μια διακλάδωση).
- C_Cycles: Οι κύκλοι στον συνεπεξεργαστή (π.χ. κάρτα γραφικών γενικού σκοπού)

Πίνακας δεδομένων

Μέγεθος

Ο πίνακας που περιέχει τα τελικά δεδομένα είναι ο current_y, ο οποίος έχει διαστάσεις M=352 επί N=288. Τα δεδομένα που αποθηκεύονται σ' αυτόν τον πίνακα είναι τύπου integer (int). Κάθε ακέραιος τύπου int έχει μέγεθος 4 Bytes. Άρα το μέγεθος του πίνακα δεδομένων υπολογίζεται ως εξής:

Μέγεθος Πίνακα Δεδομένων = M * N * 4 Bytes = 405504 Bytes = 396 Kbytes

Αριθμός Προσπελάσεων

Στον αρχικό κωδικά, όπως επίσης στο loop unrolling, το loop fusion, το loop interchange, το loop collapsing και το loop inversion προσπελαύνουμε κάθε στοιχείο του πίνακα δεδομένων 5 φορές

- 1. Όταν αρχικοποιείται ο πίνακας current_y
- 2. Όταν εκχωρούμε τιμές στον πίνακα current_y με τη συνάρτηση fgetc()
- 3. Όταν εκχωρούμε τιμές από τον πίνακα current_y στον πίνακα temparray
- 4. Όταν εκχωρούμε τιμές στον πίνακα current_y από τον πίνακα newtemparray και κάνουμε την κλιμάκωση
- 5. Όταν λαμβάνουμε τιμές από τον current_y με τη συνάρτηση fputc()

Επομένως, ο συνολικός αριθμός προσπελάσεων είναι:

Συνολικός Αριθμός Προσπελάσεων = 5 * Μ * Ν = 506880

Στην περίπτωση του loop fission προσπελαύνουμε κάθε στοιχείο του πίνακα current_y 8 φορές, αφού χρησιμοποιούνται τρεις επιπλέον διακριτοί βρόγχοι επανάληψης για την κλιμάκωση. Επομένως:

Συνολικός Αριθμός Προσπελάσεων = 8 * Μ * Ν = 811008

Στην περίπτωση του loop tiling προσπελαύνουμε κάθε στοιχείο του πίνακα current_y 6 φορές, αφού χρησιμοποιούνται ένας επιπλέον διακριτός βρόγχος επανάληψης για την κλιμάκωση. Επομένως:

Συνολικός Αριθμός Προσπελάσεων = 8 * M * N = 608256

1. Loop Unrolling

Θεωρητικό σκέλος

Το loop unrolling είναι μια τεχνική μετασχηματισμού του loop που προσπαθεί να βελτιστοποιήσει την ταχύτητα εκτέλεσης του προγράμματος σε βάρος του δυαδικού μεγέθους του. Είναι μια προσέγγιση γνωστή ως αντάλλαγμα χώρου-χρόνου (space-time tradeoff). Ο μετασχηματισμός μπορεί να γίνει χειροκίνητα από τον προγραμματιστή ή από έναν μεταγλωττιστή βελτιστοποίησης.

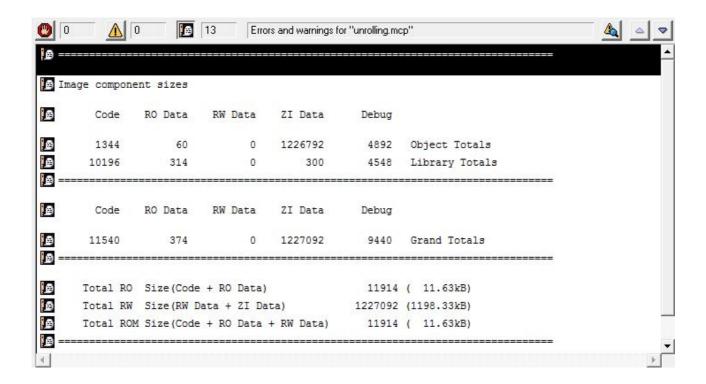
Ο στόχος του loop unrolling είναι να αυξηθεί η ταχύτητα του προγράμματος μειώνοντας ή εξαλείφοντας τις εντολές που ελέγχουν τον βρόχο. Από την άλλη, όμως, όσο ξετυλίγουμε τους βρόγχους επανάληψης τόσο αυξάνεται το μέγεθος του κώδικα. Επομένως καταλαμβάνει περισσότερο χώρο στην μνήμη και μειώνεται ο διαθέσιμο χώρος για την αποθήκευση άλλων δεδομένων.

Συνοψίζοντας, υπάρχει ένα tradeoff με το πόσους ελέγχους (if ...) θα γλιτώσω και με το πόση διαθέσιμη μνήμη θα μου απομείνει.

Παρατηρήσεις

Αποτελέσματα armulator:

Image comonent sizes:

Παρατηρούμε ότι αυξήθηκε το μέγεθος του κώδικα περίπου 400 Bytes

Debugger Internals Statistics:

Debugger Internals								
Debugger Internals	- 1							
Internal Variables S	tatistics							
Reference	Instructions	Core_Cycles	S_Cycles	N_Cycles	I_Cycles	C_Cycles	Total	
\$statistics	9982638	19314571	9162723	7885456	2493921	0	19542100	
<								>

Παρατηρούμε ότι μειώθηκαν οι συνολικοί κύκλοι περίπου 18%

Συμπέρασμα

Όπως περιμέναμε, αυξήθηκε το μέγεθος του κώδικα, επειδή ξετυλίξαμε τους βρόγχους επανάληψης και ταυτόχρονα μειώθηκαν οι συνολικοί κύκλοι, διότι χρειάστηκε να γίνουν λιγότεροι έλεγχοι (για το εάν το i και j ξεπερνούν τα όρια που θέσαμε).

2. Loop Fusion-Fission

Θεωρητικό σκέλος

Στην επιστήμη των υπολογιστών, loop fission (ή loop distribution) είναι μια βελτιστοποίηση εφαρμογών, στην οποία, ένα loop διασπάται σε πολλαπλά loops τα οποία έχουν κοινό index. Το κάθε ένα από αυτά τα loops αποτελεί ένα μέρος του αρχικού loop. Στόχος είναι να σπάσει ένα μεγάλο loop σε μικρότερα, ώστε να επιτευχθεί καλύτερη χρήση της τοπικότητας αναφοράς (locality of reference). Αυτή η βελτιστοποίηση είναι πιο αποτελεσματική σε πολυ-πύρηνους επεξεργαστές που μπορούν να χωρίσουν μια διεργασία σε πολλαπλές διεργασίες για κάθε επεξεργαστή.

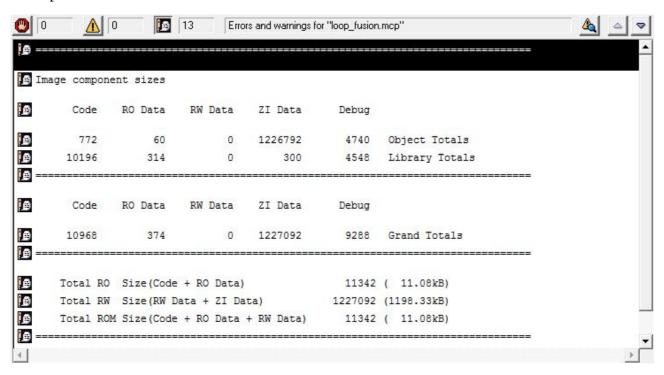
Αντιστρόφως, loop fusion (ή loop jamming) είναι μια βελτιστοποίηση και ένας μετασχηματισμός του loop, που αντικαθιστά πολλαπλά loops σε ένα μοναδικό. Αυτή η μέθοδος είναι εφικτή όταν δύο loops επαναλαμβάνονται στο ίδιο εύρος και δεν αναφέρονται στα δεδομένα του άλλου. Η βελτιστοποίηση loop fusion δε βελτιώνει πάντα την ταχύτητα εκτέλεσης. Σε ορισμένες αρχιτεκτονικές, δύο loops μπορεί να έχουν καλύτερη απόδοση από ένα loop.

Παρατηρήσεις

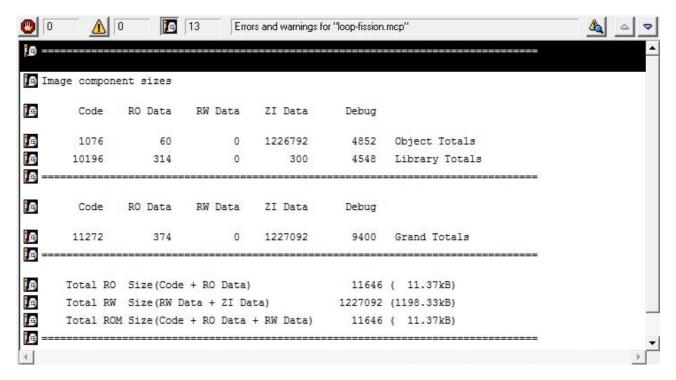
Αποτελέσματα του armulator:

Image comonent sizes:

I. Loop Fusion

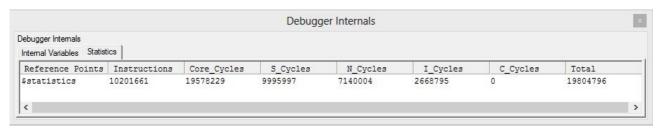
II. Loop Fission

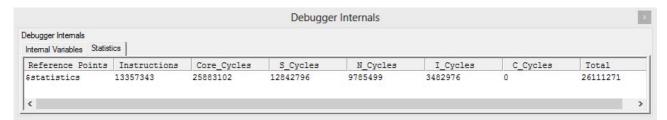
Παρατηρούμε ότι με το loop fusion μειώνεται το μέγεθος του κώδικα, ενώ με το loop fission αυξάνεται

Debugger Internals Statistics:

I. Loop Fusion

II. Loop Fission

Παρατηρούμε ότι στην πρώτη περίπτωση μειώθηκαν οι συνολικοί κύκλοι περίπου 16.7%, ενώ στη δεύτερη περίπτωση αυξήθηκαν περίπου 10%

Συμπεράσματα

Ι. Loop Fusion: Ο κώδικας μειώθηκε καθώς συνενώσαμε τους βρόγχους επανάληψης με κοινό index. Επίσης, ένας άμεσα αντιληπτός λόγος στον οποίο μπορεί να οφείλεται η μείωση των συνολικών κύκλων είναι το γεγονός ότι έχει μειωθεί το πλήθος των εντολών στον επεξεργαστή. Ακόμη, μία άλλη αιτία, στην οποία θα μπορούσαμε να αποδώσουμε αυτήν την βελτιστοποίηση είναι το ότι επεξεργαζόμαστε γίνονται ακολουθιακά πολλές μεταβολές/ έλεγχοι σε ένα συγκεκριμένο στοιχείο του πίνακα (βλέπε βρόγχο επανάληψης που υλοποιείται το φίλτρο – loop_fusion.c). Επομένως, περιορίζεται η πιθανότητα το δεδομένο αυτό να έρθει στην cache μετά να αντικατασταθεί και στη συνέχει να χρειαστεί να το ξανακαλέσουμε κ.ο.κ.

ΙΙ. Loop Fission: Ο κώδικας σαφώς έχει αυξηθεί αφού καταλήξαμε να έχουμε περισσότερους βρόγχους επανάληψης. Πιστεύουμε ότι η αύξηση των κύκλων ενδέχεται να έγκειται στην τοπικότητα αναφοράς της cache. Δηλαδή αυτό που εξηγήσαμε παραπάνω. Με άλλα λόγια, εκχωρούμε μία τιμή σ' ένα στοιχείο του πίνακα current_y (βλ. loop_fission.c), στη συνέχεια αυτό αντικαθίσταται από άλλα. Μετά χρειάζεται να εφαρμόσουμε την κλιμάκωση πάνω σ' αυτό το στοιχείο, όμως πλέον δε βρίσκεται στην cache και χρειάζεται να το ξαναφέρουμε κ.ο.κ

3. Loop Interchange

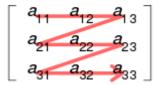
Θεωρητικό σκέλος

Είναι η διαδικασία ανταλλαγής της σειράς δύο μεταβλητών επανάληψης που χρησιμοποιούνται από έναν εμφωλευμένο βρόχο. Η μεταβλητή που χρησιμοποιείται στο εσωτερικό loop μεταβαίνει στο εξωτερικό και αντίστροφα. Συχνά, για να διασφαλιστεί ότι τα στοιχεία ενός πολυδιάστατου πίνακα είναι προσπελάσιμα με τη σειρά στην οποία βρίσκονται στη μνήμη, βελτιώνοντας της τοπικότητα αναφοράς.

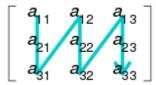
Ο βασικός σκοπός του loop interchange είναι να εκμεταλλευτεί τη cpu cache κατά την πρόσβαση σε στοιχεία πίνακα. Όταν ένας επεξεργαστής προσπελαύνει ένα στοιχείο πίνακα για πρώτη φορά, θα ανακτήσει ένα ολόκληρο μπλοκ δεδομένων από την κύρια μνήμη στη μνήμη cache. Αυτό το μπλοκ είναι πιθανό να έχει πολλά περισσότερα διαδοχικά στοιχεία μετά την πρώτη φορά που θα κληθεί, έτσι στην επόμενη πρόσβαση σε στοιχείο του πίνακα, θα οδηγηθεί απευθείας από την cache (κάτι το οποίο είναι γρηγορότερο από το να οδηγούταν από την αργή κύρια μνήμη). Αποτυχίες της cache συμβαίνουν αν τα συνεχόμενα προσπελάσιμα στοιχεία του πίνακα μέσα στο loop προέρχονται από διαφορετικό μπλοκ της μνήμης cache. Το loop interchange μπορεί να βοηθήσει ώστε αυτό να αποτραπεί. Η αποδοτικότητα του loop interchange εξαρτάται και πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα του μοντέλου της cache, που χρησιμοποιείται από το βαθύτερο hardware και το μοντέλο πίνακα που χρησιμοποιείται από τον compiler.

Στη γλώσσα προγραμματισμού C, τα στοιχεία πίνακα της ίδιας σειράς αποθηκεύονται διαδοχικά στη μνήμη (a [1,1], a [1,2], a [1,3]), σε σειρά γραμμής (row-major order). Οι compilers βελτιστοποίησης μπορούν να εντοπίσουν την ακατάλληλη σειρά από τους προγραμματιστές και να αντικαταστήσει τη σειρά ώστε να επιτευχθεί καλύτερη απόδοση της κρυφής μνήμης(cache)

Row-major order

Column-major order

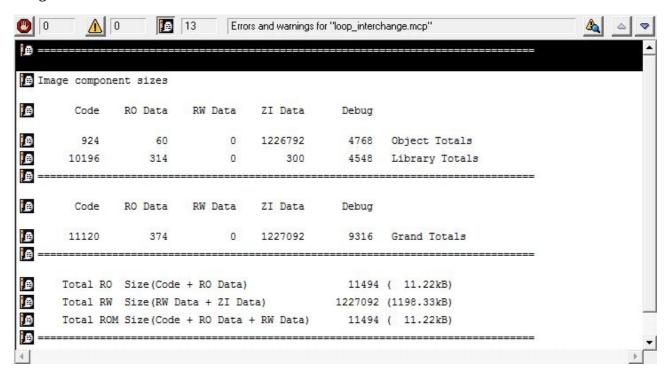

Ωστόσο, το loop interchange μπορεί να οδηγήσει σε χειρότερη επίδοση. Δεν είναι πάντα ασφαλές να ανταλλάσσονται οι μεταβλητές επανάληψης λόγω των εξαρτήσεων μεταξύ δηλώσεων για τη σειρά με την οποία πρέπει να εκτελούνται. Συνεπώς, για να προσδιοριστεί εάν ένας μεταγλωττιστής μπορεί να αλλάξει με ασφάλεια βρόχους, απαιτείται ανάλυση ανάλυσης εξάρτησης.

Παρατηρήσεις

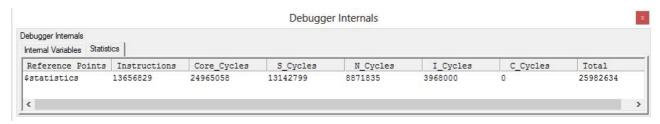
Αποτελέσματα armulator:

Image comonent sizes:

Παρατηρούμε ότι το μέγεθος του κώδικα μειώθηκε ελάχιστα

Debugger Internals Statistics:

Παρατηρούμε ότι οι συνολικοί κύκλοι αυξήθηκαν κατά 9.3%

Συμπεράσμα

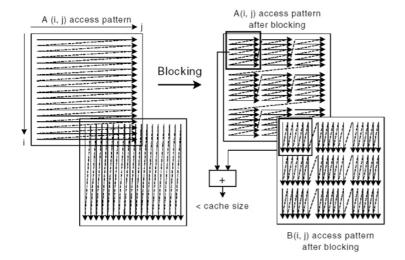
Η μείωση του μεγέθους του κώδικα είναι ελάχιστη και πιθανότατα οφείλεται σε κάποιες μικροδιαφορές που εντοπίζονται ανάμεσα στους δύο κώδικες. Η αύξηση των συνολικών κύκλων απορρέει πρώτα και κύρια από το γεγονός ότι στη C τα δεδομένα των πινάκων αποθηκεύονται κατά γραμμή και αυτό συνάδει με τον τρόπο με τον οποίο αποθηκεύονται στην μνήμη και διαβάζονται από αυτήν.

4. Loop Tiling

Θεωρητικό σκέλος

Ουσιαστικά αυτό που κάνουμε είναι να χωρίζουμε νοητά έναν πίνακα σε μικρότερους υποπίνακες (πλακάκια – tiles) και να τα επεξεργαζόμαστε κατά αυτόν τον τρόπο. Αυτό σαφώς αλλάζει και τον τρόπο με τον οποίο μεταβιβάζονται τα δεδομένα από την κύρια μνήμη στην μνήμη cache. Καθώς τα δεδομένα τα οποία χρησιμοποιούμε δεν ακολουθούν το συνηθισμένο μοτίβο προσπέλασης.

Υπάρχουν δύο τρόποι με τους οποίος μπορεί να επιτευχθεί το tiling. Οπτικά στον ένα τρόπο οι προσπελάσεις σχηματίζουν πολλά νοητά Z (δηλαδή ο πιο εσωτερικός εμφωλευμένος βρόγχος μετράει τις στήλες) και στον δεύτερο να σχηματίζουν πολλά αντίστροφα N (δηλαδή ο πιο εσωτερικός εμφωλευμένος βρόγχος μετράει τις γραμμές).

Σημείωση αναφορικά με τον τρόπο εργασίας μας:

Όσον αφορά την πρώτη περίπτωση (ο πιο εσωτερικός εμφωλευμένος βρόγχος μετράει τις στήλες), χωρίσαμε τους δισδιάστατους πίνακες σε tiles διαστάσεων:

- 288 x 22
- 288 x 32
- 288 x 44
- 288 x 88
- 288 x 176

Όσον αφορά τη δεύτερη περίπτωση (ο πιο εσωτερικός εμφωλευμένος βρόγχος μετράει τις γραμμές), χωρίσαμε τους δισδιάστατους πίνακες σε tiles διαστάσεων:

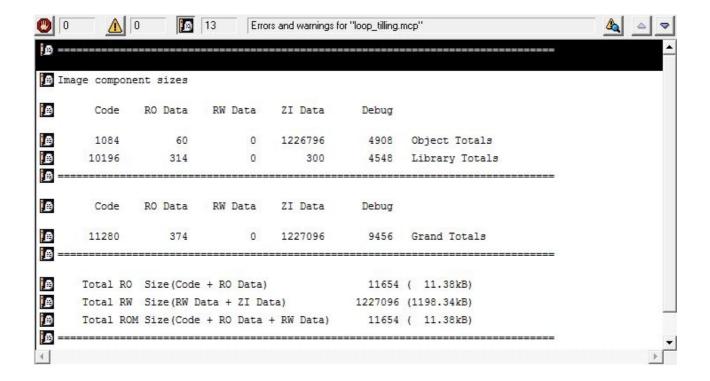
- 24 x 352
- 32 x 352
- 36 x 352
- 48 x 352
- 72 x 352
- 96 x 352
- 144 x 352

Παρατηρήσεις

Αποτελε	έσματα	armu	lator:
---------	--------	------	--------

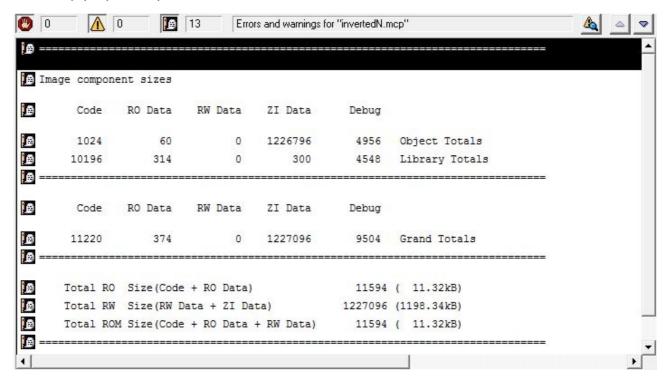
Image comonent sizes:

Ι. Πρώτη περίπτωση

Παρατηρούμε ότι για κάθε ξεχωριστό tile του συγκεκριμένου τρόπου προσέγγισης προκύπτει ακριβώς ο ίδιος πίνακας δεδομένων. Επίσης αυξήθηκε το μέγεθος του κώδικα και τα ZI Data κατά 4 Bytes.

ΙΙ. Δεύτερη περίπτωση

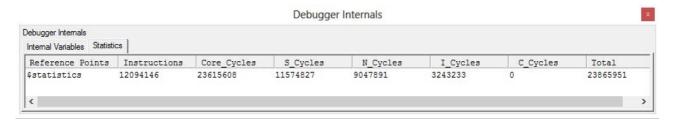
Παρατηρούμε ότι για κάθε ξεχωριστό tile του συγκεκριμένου τρόπου προσέγγισης προκύπτει ακριβώς ο ίδιος πίνακας δεδομένων. Επίσης αυξήθηκε το μέγεθος του κώδικα και τα ZI Data κατά 4 Bytes.

Debugger Internals Statistics:

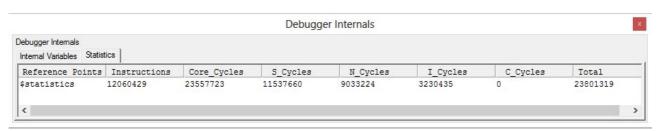
288 x 22

Debugger Internals							
Internal Variables Statist	tics						
Reference Points	Instructions	Core_Cycles	S_Cycles	N_Cycles	I_Cycles	C_Cycles	Total
\$statistics	12170641	23749783	11654172	9089736	3267463	0	24011371

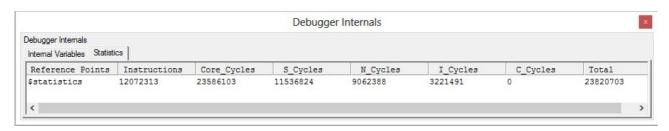
288 x 32

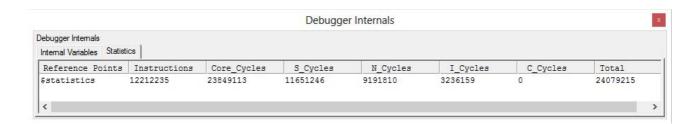
288 x 44

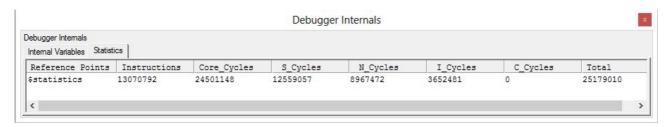
288 x 88

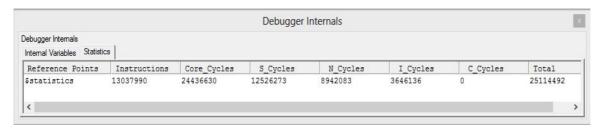
288 x 176

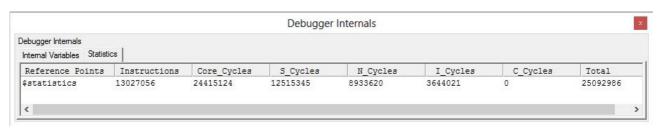
24 x 352

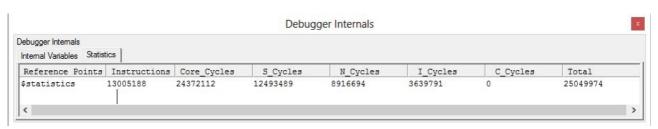
32×352

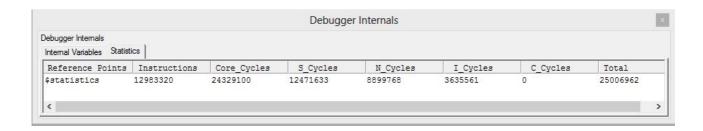

36 x 352

48 x 352

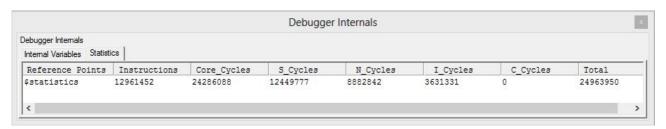

96 x 352

			Debugge	r Internals			
Debugger Internals Internal Variables Statist	tics						
Reference Points	Instructions	Core_Cycles	S_Cycles	N_Cycles	I_Cycles	C_Cycles	Total
\$statistics	12972386	24307594	12460705	8891305	3633446	0	24985456

144 x 352

Παρατηρούμε σε όλα αυξήθηκε ο συνολικός αριθμός των κύκλων. Η πρώτη περίπτωση έδωσε καλύτερα αποτελέσματα από τη δεύτερη.

Από την πρώτη περίπτωση την καλύτερη επίδοση είχε το tile 288 x 44, όπου ο ο συνολικός αριθμός των κύκλων αυξήθηκε περίπου 1.2%

Από τη δεύτερη περίπτωση την καλύτερη επίδοση είχε το tile 144 x 352, όπου ο συνολικός αριθμός των κύκλων αυξήθηκε περίπου 5%

Συμπεράσματα

Αρχικά, η πρώτη περίπτωση ,δηλαδή όταν ο πιο εσωτερικός εμφωλευμένος βρόγχος μετράει τις στήλες (προσπέλαση που μοιάζει με Ζ) δίνει μικρότερο αριθμό συνολικών κύκλων, γιατί όπως ξαναείπαμε τα δεδομένα είναι αποθηκευμένα στη μνήμη κατά γραμμή και όχι κατά στήλη.

Επίσης, η αύξηση του μεγέθους του κώδικα είναι προφανής, γιατί στους βρόγχους που εφαρμόστηκε το loop tiling χρησιμοποιήθηκαν τρίς και όχι δύο εμφωλευμένες for. Στην πρώτη περίπτωση το μέγεθος του κώδικα είναι μεγαλύτερο, επειδή εφαρμόσαμε αυτή την τεχνική σε περισσότερους βρόγχους επανάληψης.

Ακόμη, τα ZI data αυξήθηκαν κατά 4 Bytes, επειδή προστέθηκαν στον κώδικα οι ακέραιες (int) μεταβλητές jj (στην πρώτη περίπτωση) και ii (στη δεύτερη περίπτωση) αντίστοιχα, οι οποίες όπως είδαμε και στην εισαγωγή θα αρχικοποιηθούν με το μηδέν όταν «κατέβουν» στον επεξεργαστή.

5. Loop Collapsing

Θεωρητικό σκέλος

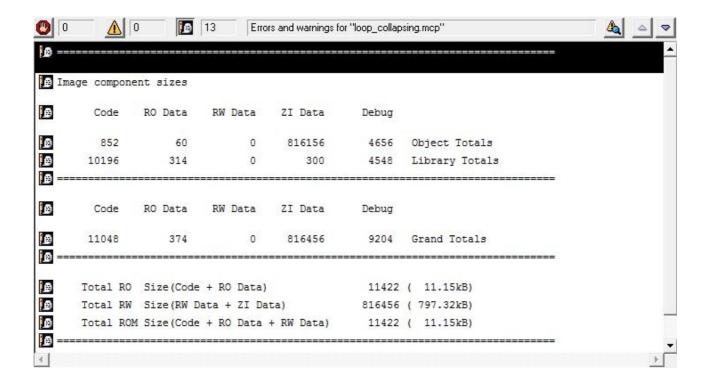
Ορισμένοι εμφωλευμένοι βρόχοι μπορούν να συρρικνωθούν σε έναν ενιαίο βρόχο για να μειωθεί το loop overhead(επιβάρυνση βρόχου) και να βελτιωθεί η απόδοση χρόνου εκτέλεσης.

Το loop collapsing μπορεί να βελτιώσει τις ευκαιρίες για περαιτέρω βελτιστοποιήσεις, όπως το loop unrolling. Δεν είναι συνηθισμένη βελτιστοποίηση στους C compilers, αλλά υποστηρίζεται σε μερικούς C compilers που στοχεύουν την επιστημονική αγορά.

Παρατηρήσεις

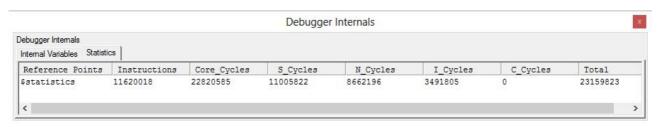
Αποτελέο	τματα armul	lator:
----------	-------------	--------

Image comonent sizes:

Παρατηρούμε ότι μειώθηκε ο κώδικας και τα ZI data.

Debugger Internals Statistics:

Παρατηρούμε ότι οι κύκλοι μειώθηκαν περίπου 2.6%.

Συμπεράσματα

Αρχικά, μείωση του κώδικα μπορεί να αποδοθεί στην μείωση των instructions, αφού κάποιοι εμφωλευμένοι βρόχοι, οι οποίο χρησιμοποιούσαν δύο δείκτες, άρα κάναν διπλούς ελέγχους για το αν ο δείκτης έχει ξεπεράσει το όριο, αντικαταστάθηκαν από βρόχους με έναν δείκτη.

Επίσης, η μεγάλη μείωση των ZI data μπορεί να αποδοθεί στο γεγονός, ότι ο δισδιάστατος πίνακας current_y αντιπροσωπεύεται από ένα integer δείκτη *c.

Τέλος, ένας προφανής λόγος για την μείωση των συνολικών κύκλων είναι το ότι μειώθηκαν τα instrctions περίπου 5%.

6. Loop Inversion

Θεωρητικό σκέλος

Το loop inversion αποτελεί βελτιστοποίηση και μετασχηματισμός του loop, στον οποίο, ένας βρόχος while αντικαθίσταται από ένα μπλοκ if που περιέχει ένα βρόχο do...while. Όταν χρησιμοποιείται σωστά, μπορεί να βελτιώσει την απόδοση λόγω του instruction pipelining.

Οι σύγχρονες CPU χρησιμοποιούν instruction pipeline. Εκ φύσεως. κάθε άλμα στον κώδικα προκαλεί pipeline stall, πράγμα το οποίο είναι επιζήμιο για την απόδοση.

Επιπρόσθετα, το loop inversion επιτρέπει ασφαλή κίνηση κώδικα με αμετάβλητο βρόχο.

Σημείωση αναφορικά με τον τρόπο εργασίας μας:

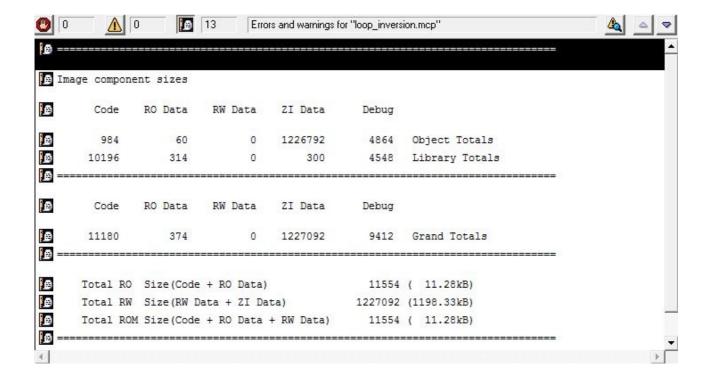
Αρχικά υλοποιήσαμε τον κώδικά μας με λούπες while αντί για for.

Στη συνέχεια αντικαταστήσαμε τις while με λούπες do...while εφαρμόζοντας την τεχνική loop inversion.

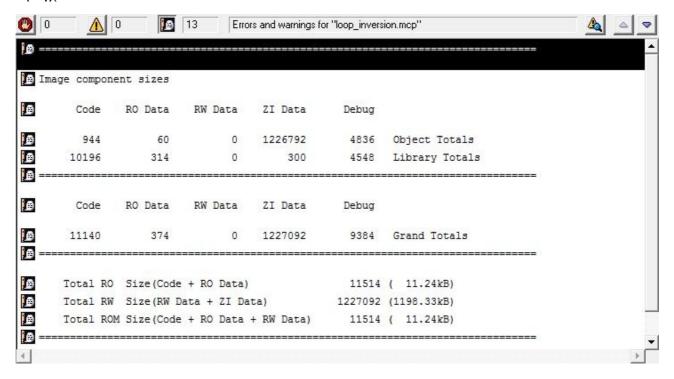
Δεν βάλαμε το έλεγχο if πριν την έναρξη κάθε βρόγχου do...while, αφού διασφαλίζεται ότι ένας τέτοιος έλεγχος θα επέστρεφε πάντα TRUE, επομένως θα ήταν περιττός άρα και επιζήμιος.

Παρατηρήσεις

Αποτελέσματα armulator:	
Image comonent sizes:	
Βρόγχοι while	

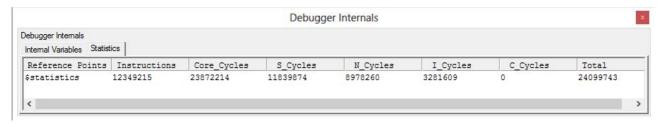
Βρόγχοι do...while

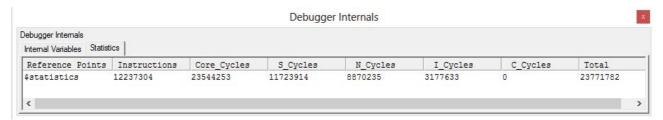
Παρατηρούμε ότι και στις δύο περιπτώσεις ο κώδικας αυξήθηκε σε μικρό ποσοστό σε σχέση με τον αρχικό (for loops). Στην δεύτερη περίπτωση (do...while loops) υπήρξε μείωση του μεγέθους του κώδικα σε σύγκριση με την πρώτη περίπτωση (while loops).

Debugger Internals Statistics:

Βρόγχοι while

Βρόγχοι do...while

Παρατηρούμε ότι ο συνολικός αριθμός των κύκλων αυξήθηκε κατά 1.3% στην πρώτη περίπτωση σε σχέση με τον αρχικό κώδικα, ενώ στη δεύτερη περίπτωση αυξάνεται κατά 0.00003%.

Το αξιοσημείωτο είναι ότι τα instructions είναι μειμένα στη δεύτερη περίπτωση σε σχέση με το αρχικό

Συμπεράσματα

Η αύξηση του μεγέθους του κώδικα είναι πολύ μικρή, οπότε μπορεί να οφείλεται σε σημαντικό βαθμό σε ορισμένες μικροδιαφορές όσον αφορά την ανάπτυξη του εκάστοτε κώδικα.

Η διαφορά στον αριθμό των συνολικών κύκλων μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι κάθε λούπα επανάληψης μεταφράζεται με διαφορετικό τρόπο σε assembly. Επίσης το γεγονός ότι τα instructions στη δεύτερη περίπτωση είναι μειωμένα σε σχέση με την πρώτη μπορεί να οφείλεται σε σημαντικό βαθμό στο γεγονός ότι γίνεται ένας λιγότερος έλεγχος. Αφού, όπως αναφέραμε και στο θεωρητικό σκέλος, παραλείψαμε τον πρώτο έλεγχο των δεικτών i, j.

Βιβλιογραφία

Διαφάνειες εργαστηρίου από το μάθημα «Σχεδιασμός Ενσωματωμένων Συστημάτων»

Σημειώσει από το μάθημα «Σχεδιασμός Ενσωματωμένων Συστημάτων»

https://en.wikipedia.org/wiki/Loop_unrolling

https://en.wikipedia.org/wiki/Loop_fission_and_fusion

https://en.wikipedia.org/wiki/Loop_interchange

https://en.wikipedia.org/wiki/Loop_nest_optimization

https://software.intel.com/en-us/articles/how-to-use-loop-blocking-to-optimize-memory-use-on-32-bit-intel-architecture

http://www.nullstone.com/htmls/category/collapse.htm

https://en.wikipedia.org/wiki/Loop_inversion